Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μισὲρ Θωμᾶ Κατζιμπᾶ ἀπὸ τοὺς 1675/ Ἰουνίου 12/ τὴν / ὁποία ντονατζιὸ τὴν ἐκοφερμάρει καὶ στερεώνει νὰ εἶναι βεβαία καὶ / ἀχάλαστην ἐξόχως ἀπὸ τὸ νερόμυλον ὁποὺ τοῦ ἔχειν ἀφησμένον / καὶ γραμμένον εἰς τὴν ἐκείνη ντονατζιὸν τὸν ὀνοματισμένον Γληγό / ρην νὰ μὴν ἔχην νὰ κάμη ἀπ' αὐτὸν ὁ μισὲρ Θωμᾶς ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνω / θεν ἀφέντης καντόρες νὰ τὸν ἐπουρκοτάξη τῆς κυρίας Ἄνε / ζίνας Καρμποπούλας. Ἀκόμα λέγειν καὶ ὁμολογᾶ ὁ ἄνωθεν ἀφέν / της καντόρες πὼς ὄντας ἐμίσεψεν καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Μπόλη εἰς τὸν και / ρὸν ὁποὺ γράφειν ἡ ντονατζιὸν ἔδωσεν ὁ ἀξάδελφός του ὁ ἄ / νωθεν μισὲρ Θωμᾶς τ[[ου]] ἧς κερὰ Κυριακῆς τοῦ Ἀνγγελῆ ρεάλια / σαράντα ἕνα ἤτοιν νούμερο 41 / τὰ ὁποῖα ρεάλια τὰ ἐχρεώστειε / ὁ ρηθεὶς ἀφέντης καντόρες τῆς ἄνωθεν κερὰ Κυριακῆς. Διὰ / τὰ αὐτὰ σαράντα ἕνα ρεάλι λέγειν ὁ ἀφέντης ὁ καντόρες ὅτιν/ τὰ δύο κομμάτια τὰ πράματα τῶν Ἐνγγαρίω ὁποὺ τοῦ γράφειν / εἰς τὴν ντονατζιὸν νὰ γροικοῦνται πουλησία καὶ ἀγορὰ τοῦ ρηθέν / τος μισὲρ Θωμᾶ διὰ τὰ σαράντα ἕνα ρεάλι ποὺ ἔδωσεν. Ὅθεν / ὁ ρηθεὶς ἀφέντης καντόρες στερεώνειν καὶ βεβαιώνειν τὸ παρὸν μὲ / τὸ ἴδιόν του ἀπόγραμμα καὶ θέλει ὅτιν καὶ ἡ προλεγομένην ντοναν / τζιὸν νὰ εἶναι στερεά, βεβαία καὶ ἀχάλαστην ἐξόχως ἀπὸ τὸν νε / ρόμυλον ὁποὺ γράφομε ἄνωθεν.— —
/ —πρὲ Φραντζέσκος Κάλβος καντόρες βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.—
/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

120

Διαθήκη

φ. 71r-v

/ Φ 70

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 5/ ἐπειδὴ καὶ / [ὁ με]γαλειότατος ἀφέντης Τζαμπατάκης Μπαρόντζης καὶ νὰ λογαριάζην Θεοῦ / [θ]έλοντος νὰ κάμη βιάντζον διὰ τὴν Κωνσταντινούπολη ἐπροσκάλεσεν ἐ / μένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον νὰ τοῦ ποιήσων τὴν μπαρούσαν ὁμο /-λογία καὶ παρανγγιλίες εἰς τὰ ὅσαν ἔχειν νὰ ἀφήσην τῆς ἀρχόντισσάς / του κυρίας Ἀνεζίνας πρῶτον καὶ ἀρχὴν τὰ σπίτια καὶ κατοικίες ὅπου ἔχειν / εἰς τὴν ἁγία Παρασκευὴν ὡς καθὼς εὑρίσκουται μὲ ὅσαν καὶ ἂν εὑρίσκου / ται ἐκεῖν. Ἀκόμη καὶ τὸ ἀμπέλι ὅπου εἶναι ἐκεῖν, ἔτιν καὶ τὴν καυκάρα τῆς Ξυλό / πορτας καὶ τὴ φυτεία τῆς λαγγάδας τοῦ Πηγαδιοῦ, ἔτιν καὶ τὰ χωράφια τῆς / Φλουρέντζας, ἀκόμη καὶ τὴν καυκάρα ὅπου εἶναι σύνμπλιάν τος, ἀκόμη τὴν / καυκάρα τὸ καψάλι καὶ αὐτὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σύνμπλια τῶ χωραφίω τῆς Φλουρέντζας, / ἀκόμη τὰ χωράφια τοῦ Μπαζαρᾶ, ἔτιν καὶ τὰ χωράφια τῆς Λαγγάδας /, ἀκόμη καὶ τὸ συκογύριν τοῦ Μπερδέσην μὲ τὶς καυκάρες του, ἀκόμη ὅλες τὶς / καυκάρες ὅπου εἶναι εἰς τὸ μέρος τοῦ ἁγίου Σινδέ-ρου, ἀκόμα καὶ τὴ φυτεία πού εἶ / ναι εἰς τὸ μέρος τῆς Βαθοκοιλιώτισας καὶ τὴν καυκάρα πού εἶναι σιμά της / λεγομένην στὰ Φύργανα, ἀκόμα τὶς τρεῖς καυκάρες ὅπου εἶναι εἰς τὸ μέρος / τοῦ ἁγίου Θαλαλέου, ἀκόμη τὰ χωράφια ὅπου εἶναι στὸ μισὸ νησὶν ἤγου στὸν / Ξερόκαμπον. Ἀκόμα καὶ τὰ σπίτια ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Μέσαν Κάστρον τὴν μπάρ / τεν του κατὰ τὴν σεντέτζια τοῦ ἀφέντη τοῦ Μπαρόντζην καὶ τ'ἀμπέλιν των τῶν Ἀν / γγίντιων κατὰ τὴν σετέντζια τοῦ ἀφέντη τοῦ Μπαρόντζην ἀκόμα καὶ τὸ ἀ / μπέλιν τῶν Ἀγγερεβατινῶν καὶ τὸ χωράφιν τῆς Μεθίρας, ἀκόμη καὶ τὸ περιβόλιν / τῆς Τριμαλίας μὲ τὴν καντοικία καὶ τοῦτα κατὰ τὴν σεντέτζια. Ἀκόμα / καὶ φοράδες τρεῖς ὅπου ἔχει μισιάρικες μὲ τὸν Ἰωάννη Καρποντίνην, ἀκόμη μὲ τὸν Δη / μήτρη τῆς Μπουμπουδοπούλας φοράδα μία καὶ ἕνα ἄλογον καὶ ζῶα καματερὰ / ὅ,τιν γράφειν τὸ καδέρνον του. Ἀκόμα καὶ τὸ σπίτιν τῆς Κομνιακῆς στὸν Ἀστράτιο / μὲ εἴκοσιν πιθάρια ὅπου ἔχειν μέσαν, ἀκόμα καὶ ἕνα σκάνιο ὅπου εὑρί-σκε / ται εἰς τὰ σπίτια τῆς χώρας καὶ ροδέλα μία καὶ κιρδέντζα μία καὶ κασέλες / πέντε. Τοῦτα ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα σπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, / περιβόλια, κατοικίες καὶ ὅσα νουμενάρει ἄνωθεν τὰ ἀφήνει ὅλα ὁ ἄνωθεν / ἄρχως τῆς ἀρχόντισ-σάς του, τῆς ἄνωθε ἀρχόντισσας κυρίας Ἀνεζίνας μὲ / παστρικὲς καὶ καθαρὲς κοντε-τζιόνες ἤγου νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν της καὶ / εἰς τὸ χέριν της νὰ τὰ κρατῆν καὶ νὰ τὰ κυριεύην καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζην καὶ ἂν ὁ με / γαλοδύναμος Θεὸς δώσην καὶ γλυ-τώσην τὸ ἀρχοντόπουλόν τος ὅπου ἔχου μαζὶν / καμωμένον καὶ δώσην ὁ Κύριος καὶ γεννήσην καὶ ἐκεῖνο πού εἶναι γκανστρωμένην καὶ / γενοῦν τὰ παιδία καὶ παν-τρέψη τα μὲ τὸ θέλημαν της νὰ ἔχην ἐξουσία / νὰ τὰ πουρκοντάζην ὡς θέλει καὶ ὡς βουληθῆν εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὁρίση [.....] / θάνατος τῶν αὐτῶν παιδίω νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας της νὰ τὰ κάνει ὡς θέλει [καὶ βούλε] / ται πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἀπὸ κανένα νὰ [...] / χιν κανένα ἐμπόδιο μήτε ἀπὸ ἐδι-κόν του μήτε ἀπὸ ξένον ἀλλὰ ὡς κυ[ρία] / καὶ νοικοκυρὰ ὅπου τῆς τὰ ἀφήνει νὰ τὰ ποιεῖ κατὰ τὴν ὄρεξίν της. Ὅθεν λέγει / ὁ ρηθεὶς ἄρχως πὼς ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐχά-λασεν καὶ νὰ ἐσκουμαντζάρισεν τὸ μάλα / μα καὶ μαργαριτάριν τῆς ἀρχόντισσάς του διὰ τοῦτον τῆς κάνει τὶς ἄνωθεν κοντε / τζιόνες λέγοντας ἀκόμη καὶ ἐτοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἤθελε κάμει ὁ αὐτὸς [ἄρ] / χως ἄλλο γράμμα ὑστερότερον ἀπὸ τοῦτον ὑπὸ χειρός του νὰ ἔχην ἐκεῖνο τὸ κῦρος. Εἰ / δὲ καὶ δὲν ἤθελε εὑρεθεῖν ὅλον ὑπὸ χειρῶν στουν νὰ εἶναι ἐτοῦτον στέρεον βέβαι / ον καὶ ἀχάλαστον καὶ τὰ ἐξῆς βε-βαιώνοντάς τον καὶ μὲ τὸ ἴδιον του ἀπόγραμμα / καὶ μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρας. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν καὶ μιὰ καδενέτα μὲ τὸ κόρ / φιν πενήντα δύο τζικινίω εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ χέρια τοῦ ἀφέντη τοῦ κονσούλου καὶ αὐτὴν νὰ εἶναι τῆς ἀρ / χόντισσάς του.'Ακόμα οἱ παράτρεχοιν ὅπου ἐπουληθήκασιν νὰ μπαίνου καὶ αὐτοὶν / εἰς τὴν στίμα κατὰ τὴν σεντέτζια τοῦ ἀφέντη τοῦ Μπαρόντζην εἰς μαρτυρίας / τῶν κάτωθεν— —
/ —'Αθανάσιος ἱερομόναχος Μαντὰς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
/ —παπὰ-Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
/ —Τζαπάτης Παρότζης στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε
/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

121

Πάκτωση

φ. 72r

/ 1681 Φ. 71

/+ [Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 3/ εἰς τὴν τοποθεσία τῆς Ποτα / μίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ κὺρ Γιακουμῆ Μανγγάκην ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς κὺρ Γιακουμῆς καὶ ἀπὲ / τὸ ἄλλο μέρος ὁ μισὲρ Γιαννάκης Διασορηνὸς τὰ ὁποῖα μέρην πέφτου εἰσὲ συνμπίβασιν / ὡς κάτωθεν ἤγου ἐπειδὴ καὶ νὰ χρεωστῆν ὁ ἄνω λεγομένος κὺρ Γιακουμῆς τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Για / νάκην ρεάλια σαράντα ἤτοιν νούμερο 40 / καθὼς ἐδῶ πρεζέντε ἐπρεζεντάρισεν τὸ αὐτὸν σκρίτο. / Ὅθεν διὰ τὰ αὐτὰ σαράντα ρεάλια ὁ ρηθεὶς κὺρ Γιακουμῆς δίνειν καὶ παραδίνειν καὶ πακ / τώνειν τοῦ αὐτοῦ Διασορηνοῦ τὸ περιβόλι στὰ λακώματα τὸ σύνμπλιο τῆς κυρίας τῆς Ὑψηλοτέ / ρας / τοῦ πραμάτου / καθὼς εὑρίσκεται μὲ τὰ δέντρα του ξεχὸς τὶς τρεῖς ἐλιὲς πού εἶναι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ/. 'Ακόμη καὶ [καὶ] τὸ ἀμπέλι πού ἔχει στὶς Μελανὲς τὸν σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Μιχάλη τῆς Μαζίνας/ τὰ ὁποῖα δύο πράματα τὰ ἄνωθεν τοῦ τὰ δίδειν νὰ τὰ κρατῆν καὶ νὰ τὰ τρώγην καὶ νὰ τὰ γον/-ντέρην καὶ νὰ τὰ καρποτρώγην ἕως ὀχτὼ χρόνους. Ἔτζιν καὶ ὁ κυρ Γιακουμῆς νὰ κρατῆν τὰ ἄ / νωθεν σαράντα ρεάλια, νὰ τὰ τρώγην καὶ νὰ τὰ γοντέρην ἕως τὶς ἄνωθεν ὀχτὼ χρόνους καὶ φτά / νοντας οἱ ὀχτὼ χρόνοιν νὰ τοῦ δώνην τὰ σαράντα του ρεάλια νὰ παίρνην πάλι τὰ πράματά του / ὀπίσων. Εἰ δὲ καὶ φτάσουν οἱ ὀχτὼ χρόνοιν καὶ δὲν τοῦ τὰ δώσην νὰ εἶναι κρατημένος ὁ ρηθεὶς Διασο / ρηνὸς νὰ στρέφην τοῦ ἄνωθεν κυρ Γιακουμῆ ρεάλια πέντε ἥμισυν καὶ ἕνα ὀτάβον καὶ νὰ εἶναι / τὰ αὐτὰ πράματα τέλεια πουλησία καθὼς ὅλες τὶς καλὲς πουλησίες ἀπάνω εἰς τὸν Δι / ασορηνὸν τὰ ὁποῖα πράματα ἤγου τὸ περιβόλι ἔβαλαν τὰ αὐτὰ μέρην τὸν κυρ 'Ιωάννη Παρά / μπουλον καὶ τὸν κὺρ Γεώργην Ξενάκην καὶ ἐποκόψανσίν τον ρεάλια εἴκοσιν